

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

ELISENDA PONS

►► Una noia ensenya l'art del trapezi a uns nens, ahir al carrer de Guifré.

La Lola i el Ramon, fills de Guifré

És una senyora anomenada **Carmen** qui diu que el Ramon i la Lola existeixen gràcies als veïns del carrer de Guifré. Assegura que van ser ells, fa 25 anys, els que es van fer càrrec de les despeses de caps, cossos i vestits d'aquests dos gegants. Els caps els van comprar en una botiga que es diu El Ingenio, els vestits els van cosir les veïnes i els cossos van anar a càrrec dels germans **Vila**. Per això, ara que els gegants compleixen 25 anys, se sent una mica mare de la Lola i del Ramon.

La senyora **Carmen** l'hi explica, des del seu balcó, a la veïna de dalt. La noia va arribar fa cinc anys al Raval i fins dijous no sabia res d'aquests fills col·lectius del seu carrer. A la senyora **Carmen** el 1985 o el 1986, els anys en què van parir primer la Lola i després el Ramon, li semblen temps passats.

Era quan, a la cantonada de Guifré amb Cardona, es reunien molts dels nois que deambulaven pels somnis de l'heroïna. Eren fills del barri i quasi tots van morir en aquells viatges tòxics. Ara l'heroïna ha tornat al barri, però el carrer de Guifré no és, de moment, el seu

territori preferit. És curiós, penso jo, que en aquesta mateixa cantonada s'ajuntin ara uns lladres que fan servir Guifré com a drecera per perdre's des de Joaquín Costa, on solen assaltar turistes i veïns, fins al laberint dels carrers de la Cera o de Vistalegre.

El Ramon i la Lola van tornar dijous passat al seu carrer. Comencaven la festes del Raval. Com sempre, es van aturar sota la finestra per ballar per a **Anita Solagrans**.

Poques vegades el record d'una persona reviu en la figura d'un gegant

Trobo el **Pedro Alonso**, de l'Associació d'Amics dels Gegants Ramon i Lola, a la plaça dels Àngels perquè m'expliqui la història dels gegants. «Quan els veïns del carrer van veure la Lola i el Ramon, van dir que la dona era igual a una senyora que es deia **Lola**, que era carnissera del mercat del Ninot, i que vivia al carrer de Guifré. L'home era com el senyor

Ramon, el propietari del colmado de la cantonada de Guifré amb Joaquín Costa. Els gegants han heretat la història de les persones a les quals s'assemblen. La seva filla, l'**Anita Solagrans**, viu a Guifré», explica.

Ahir l'**Anita Solagrans** em va obrir la porta de casa seva sense titubejar i en un acte de confiança que no és habitual en aquests temps de crisi salvatge. Vaig saber per ella que el seu pare, el **Ramon Solagrans**, va arribar des de Taradell (Osona) perquè «es volia independitzar» i va obrir un colmado a la cantonada de Guifré amb Joaquín Costa. Avui la botiga d'ultramarins és un locutori. També em va dir que fa 54 anys que ella està abonada al Liceu.

Més de 40 gegants

► No vaig poder trobar cap familiar de la senyora **Lola**. Els veïns asseguren que la dona va arribar al barri quan ja era gran i que no tenia fills. Em quedo pensant que molt poques vegades el record d'una persona reviu gràcies a les aventures d'un gegant. Ahir al carrer de Guifré, la **Marta**, trapezista de l'Almazén, ensenyava als nens l'art de l'equilibri.

El Ramon i la Lola tornen avui a les 12.30 hores al seu carrer acompanyats d'uns 40 gegants. És un homenatge als veïns que fa 25 anys van cosir els vestits i van fer rifes de tota mena perquè la Lola i el Ramon naixessin. ≡

apiedecalle@elperiodico.com